

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 14C/140/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314210447
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Maroš Maškovič
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2019:1314210447.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudcom JUDr. Marošom Maškovičom, v právnej veci navrhovateľa: B. X. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. Č.. XX, B., t. č. V. Ú. na V. K. H. Q. O. Z. X., zastúpený advokátom Mgr. Ing. Jurajom Trokanom, Vajanského č. 10, Trnava a osoby povinnej na výživné: F. X. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. Č.. XX, B., zastúpený spoločnosťou BARKOCI law firm, s. r. o. so sídlom Námestie slobody č. 28, Bratislava, IČO: 47 247 916, o určenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti nároku na výživné za obdobie od mája 2011 do 04.05.2014 a za obdobie od 01.09.2015 do konca kalendárneho mesiaca, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, z a s t a v u j e .

II. Súd návrh vo zvyšnej časti z a m i e t a .

III. Povinnému sa priznáva proti navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným súdu dňa 05.05.2014 a doplneným písomne dňa 12.06.2014 sa navrhovateľ ako plnoletá osoba domáhal voči svojmu otcovi ako osobe povinnej platiť výživné určenia výživného v sume 500,- € mesačne tak, že výživné za obdobie od 05.05.2014 (pôvodne od mája 2011) do konca kalendárneho mesiaca, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, je povinný zaplatiť navrhovateľovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku a výživné za obdobie od konca kalendárneho mesiaca, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, je povinný zaplatiť navrhovateľovi mesačne vopred, vždy do 10. dňa v danom kalendárnom mesiaci. Svoj návrh odôvodnil vecne tým, že je študentom denného štúdia štvrtého ročníka Národohospodárskej fakulty Ekonomickej univerzity v Bratislave, ukončil bakalárske štúdium a dennou formou pokračuje v inžinierskom štúdiu, čím sa pripravuje na budúce povolanie a otec prispieva na jeho výživu mesačne, nepravidelne sumou 150,- €. Uviedol, že toho času žije v spoločnej domácnosti s jeho starou matkou (matka povinného), ktorá zabezpečuje jeho bežnú existenciu (stravu, pranie, vytváranie študijného prostredia) s tým, že matka T. E. zomrela v roku XXXX, a tak zákonnú vyživovaciu povinnosť má k nemu iba otec, ktorý po nebohej matke navrhovateľa poberal sirotsky dôchodok do roku 2011, a to aj po tom, ako navrhovateľ pre zlé rodinné vzťahy s otcom (povinným) a jeho manželkou musel na rozhodnutie otca opustiť spoločnú domácnosť. Navrhovateľ uviedol, že od konca roka 2011 pobera sirotsky dôchodok v sume cca 120,- €. Zastával názor, že navrhovateľove (správne má byť „povinného“) majetkové pomery sú veľmi dobré až nadštandardné, má súkromnú lekársku prax a viac obchodných spoločností.

2. Otec navrhovateľa ako osoba povinná na výživné plnoletého dieťaťa sa dňa 22.08.2014 písomne vyjadril k návrhu tak, že o navrhovateľa sa riadne staral od jeho troch rokov, kedy sa o neho prestala

starat' jeho vlastná matka; denne nadštandardne zabezpečoval jeho všetky potreby až do času, keď odišiel zo spoločnej domácnosti, v ktorej žili spolu v rokoch 1993 - 2011, nakoľko mu zakázali užívať a inhalovať návykové a psychotropné látky. Povinný uviedol, že zlé rodinné vzťahy vznikli skutočne až po zistení, že dlhodobo užíva psychotropné látky a po tom, ako sa navrhovateľ zúčastnil spolu s dílmi drog úkladnej vraždy, pričom v rokoch 2009 -2010 bol pre uvedený trestný čin trestne stíhaný a v trestnom dokazovaní bolo odborníkmi verifikované z moču a krvi navrhovateľa, že užíva a užíval konope a hašiš (rozsudok BB 4T 8/2010). Povinný potvrdil, že navrhovateľ spoločnú domácnosť, v ktorej žilo aj jeho šesť ročné dieťa (brat navrhovateľa) v roku 2011 skutočne opustil, ale až vtedy, keď zistil, že doma intenzívne fetuje a ani po viacerých radikálnych upozorneniach a zákazoch nebol ochotný sa vzdať návykových látok a tento zlozvyk robil aj v spoločnej domácnosti priamo vo svojej izbe, choval sa absolútne neprijateľne, urážlivo a vysvetľoval, že marihuana a iné drogy či psychotropné látky neškodia, ale pomáhajú a priznal sa verejne, že užíva omamné látky od svojich 15 rokov. Povinný ďalej uviedol, že navrhovateľ v apríli 2014 čiastočne zničil dom, kde býval a následne opustil miesto svojho trvalého bydliska napriek tomu, že obýval povinným novo zrekonštruovaný podkrovný byt. Povinný mal za to, že navrhovateľ trpí opakovanými ťažkými duševnými, patologickými záchvatmi s podozrením na vážne poškodenie centrálnej nervovej sústavy pre dlhodobé užívanie omamných a psychotropných látok, preto žiadal súd o prešetrenie jeho duševného stavu vzhľadom k tomu, že ide o dôležitú okolnosť pri posudzovaní skutočných potrieb navrhovateľa. Napokon povinný uviedol že navrhovateľ sa toho času zdržiava na jemu neznámom mieste a nie je ochotný s ním komunikovať, a keď komunikuje, tak sa chová len drzo a agresívne. Povinný svoje skutkové tvrdenia podporil dôkazne Obžalobou Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR sp. zn. VII/2 Gv 204/09-67 zo dňa 15.03.2010, rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku č. k. BB-4T 8/2010-2102 zo dňa 14.07.2010 a profilom navrhovateľa z Facebooku, kde verejne prezentuje svoje hlavné záujmy - fajčenie trávy.

3. Podaním zo dňa 18.12.2018 navrhovateľ vzal svoj návrh späť v časti výživného za obdobie do 04.05.2014 (teda do dňa predchádzajúceho dňu podania návrhu) a v časti výživného za obdobie od 01.09.2015. Predmetom konania tak zostal nárok na výživné za obdobie od podania návrhu - 05.05.2014 do 31.08.2015, teda za obdobie, počas ktorého bol navrhovateľ študentom vysokej školy s tým, že v čase od 05.05.2014 do 31.08.2014 bol študentom Ekonomickej univerzity v Bratislave a v čase od 01.09.2014 do 31.08.2015 bol študentom Paneurópskej vysokej školy, na ktorej ukončil štúdium dňa 31.08.2015. S čiastočným späťvzatím návrhu povinný vyslovil súhlas na pojednávaní dňa 23.09.2019, preto súd konanie vo vyššie špecifikovanej časti nároku podľa § 29 ods. 1 veta tretia zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok zastavil.

4. Podaním zo dňa 08.04.2016 navrhovateľ vyčíslil výživné za uplatnené obdobie od 05.05.2014 do 31.08.2015 na celkovú sumu 7.935,48 € (500,- € za kalendárny mesiac). V uvedenom období mal navrhovateľ dosahovať príjmy titulom sirotského v sume 120,- € mesačne a príjem zo spoločnosti MEDSTYLE v sume cca 100,- € s tým, že výplatu nedostával v rozsahu, v akom je evidovaná v Sociálnej poisťovni. Mesačné výdavky za predmetné obdobie navrhovateľ špecifikoval sumou 208,- € za školu, 200,- € za stravu, 50,- € na oblečenie, 30,- € telefón a 100,- € voľný čas, kultúra a cestovné.

5. Súd podľa § 33 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) prejednal vec na pojednávaní v neprítomnosti navrhovateľa v súlade s ust. § 180 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), nakoľko na dopyt súdu navrhovateľ dňa 23.08.2017 písomne oznámil, že na svojej osobnej účasti na pojednávaní netrvá; súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, prednesmi právnych zástupcov účastníkov konania, výsluchom povinného a zistil nasledovný skutočný stav veci:

6. Podľa obžaloby Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR sp. zn. VII/2 Gv 204/09-67 zo dňa 15.03.2010 bol navrhovateľ obžalovaný za obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy V. F. formou účastníctva v štádiu pokusu, keď úmyselne poskytol iným pomoc na spáchanie trestného činu zadovážením prostriedkov (nariadenie na vykopanie jamy - rýľ, krompáč, celokovový kuchynský nôž na usmrtenie obete) na spoločné konanie obvinených.

7. Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku č. k. BB-4T 8/2010-2102 zo dňa 14.07.2010 bol navrhovateľ oslobodený spod obžaloby pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy formou účastníctva v štádiu pokusu, lebo skutok, ktorého sa dopustil, nebol trestným činom.

8. Navrhovateľ vo svojom verejnom profile na sociálnej sieti Facebook zaradil medzi svoje aktivity a záujmy, okrem iného i fajčenie trávy.

9. Účastníci konania uzatvorili nedatovanú dohodu o poskytnutí finančných prostriedkov, na základe ktorej sa povinný zaviazal z prejavu dobrej vôle poskytnúť navrhovateľovi sumu 350,- € ako časť výživného, a to do 20.08.2014.

10. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 26.07.2014 vyplynulo, že navrhovateľ je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti - rekreačnej chaty na parcele registra „C“ č. 2304/27 so súpisným číslom XXXX v katastrálnom území Q., v podiele 1 a vlastnícke právo k nehnuteľnosti nadobudol titulom dedičského konania sp. zn. 22D 265/97, Dnot 106/97.

11. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX zo dňa 04.07.2017 vyplynulo, že navrhovateľ je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti na parcele registra „C“ č. 22657/1 so súpisným číslom XXX v katastrálnom území Z. F., obec Bratislava - m. č. Z. F., a to titulom Darovacej zmluvy V-24269/13 zo dňa 16.10.2013.

12. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 04.07.2017 vyplynulo, že navrhovateľ je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti na parcele registra „C“ č. 3467 o výmere 381 m² v katastrálnom území D. Q., v podiele 54/381, a to titulom Rozhodnutia Okresného úradu Levice, pozemkový a lesný odbor č. OU-LV-PLO-2014/004506-203 zo dňa 16.09.2014.

13. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX zo dňa 04.07.2017 vyplynulo, že navrhovateľ je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti - rodinného domu na parcele registra „C“ č. 2040/2 so súpisným číslom XXX v katastrálnom území D. Q., v podiele 2/8, a to titulom Darovacej zmluvy V-4842/2013 zo dňa 25.10.2013.

14. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 04.07.2017 vyplynulo, že navrhovateľ je výlučným vlastníkom nehnuteľností na parcele registra „C“ č. 3473, č. 3481, č. 3565, č. 3663, č. 3699, č. 4079, č. 4465, druh pozemku - zastavané plochy a nádvorcia, trvalé trávnaté porasty a orná pôda v katastrálnom území D. Q., a to titulom Rozhodnutia Okresného úradu Levice, pozemkový a lesný odbor č. OU-LV-PLO-2014/004506-203 zo dňa 16.09.2014.

15. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 04.07.2017 vyplynulo, že navrhovateľ je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti na parcele registra „C“ č. 4842 o výmere 30541 m², druh pozemku - lesné pozemky v katastrálnom území D. Q. Q., v podiele 8640/2021760, a to titulom Rozhodnutia Okresného úradu Levice, pozemkový a lesný odbor č. OU-LV-PLO-2014/004506-203 zo dňa 16.09.2014.

16. Podľa potvrdenia Dekanátu Národohospodárskej fakulty Ekonomickej univerzity v Bratislave zo dňa 29.05.2014, navrhovateľ bol v akademickom roku 2013/2014 riadnym študentom 1. ročníka denného inžinierskeho štúdia v študijnom programe Medzinárodné financie, a to od septembra 2013 s tým, že predpokladaný termín ukončenia štúdia je máj 2015.

17. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3Tk/1/2016 zo dňa 27.04.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/74/2016 zo dňa 14.09.2016 bol navrhovateľ uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu vraždy svojej starej mamy (matky povinného), ktorého skutku sa dopustil tak, že dňa 26.04.2015 na J. R. Č.. XX V. B., v priestoroch rodinného domu v úmysle usmrtiť zaútočil na svoju starú mamu - poškodenú J.. F. E., nar. XX.XX.XXXX spôsobom, že vošiel do uvedeného domu a po následnej hádke s poškodenou jej spredu pritlačil ruku na ústa, pričom keď sa poškodená začala brániť, obišiel ju a zozadu jej dlaňami oboch rúk prekryl nos aj ústa, v dôsledku čoho došlo k zaduseniu poškodenej a k jej bezprostrednej smrti.

18. Podľa potvrdenia Národohospodárskej fakulty Ekonomickej univerzity v Bratislave zo dňa 04.10.2018, navrhovateľ bol v akademickom roku 2013/2014 študentom 1. ročníka študijného programu Medzinárodné financie - denná forma, inžiniersky II. stupeň so štandardnou dĺžkou štúdia dva roky s tým, že štúdiom navrhovateľa trvalo od 01.09.2013 do 31.08.2014, kedy bol zo štúdia vylúčený.

19. Z oznámenia dekana Fakulty ekonómie a podnikania Paneurópskej vysokej školy č. ŠOE-84/2015 zo dňa 04.09.2015 je zrejmé, že navrhovateľ bol od 22.10.2014 do 31.08.2015 študentom študijného

programu Ekonomika a manažment medzinárodného podnikania v študijnom odbore Medzinárodné podnikanie s tým, že na základe žiadosti navrhovateľa o zanechanie denného inžinierskeho štúdia, dňom 31.08.2015 prestal byť študentom uvedeného študijného programu.

20. V podaní zo dňa 10.10.2018 navrhovateľ namietol, že študijný program Medzinárodné financie na Ekonomickej univerzite, ktorého bol študentom, predstavoval dvojdiplomové štúdium, ktoré si vyžadovalo osobnú účasť na štúdiu na univerzite v Nottinghamu vo Veľkej Británii a na toto štúdium nemal pre prebiehajúce konanie o výživnom finančné prostriedky, v dôsledku čoho bol nútený zmeniť študijný program a v podstate z núdze sa stal študentom Paneurópskej vysokej školy. Dôvodom ukončenia štúdia na Paneurópskej vysokej škole bola väzba navrhovateľa. Taktiež uviedol, že školné na Paneurópskej vysokej škole bolo 2000,- € a toto riešil pôžičkou.

21. V osobnom liste navrhovateľa, datovaného januárom 2015, ktorý adresoval svojej starej mame, je okrem iného na adresu povinného uvedené:

...„ale si matka svojho syna starého gaunera, tak sa nemám čomu čudovať“...

...„samozrejme, že Slizská Pliaga to porušil tým, že ste podali ďalší návrh na súd“...

...„pre mňa je už ten Netvor mŕtvý dávno. Nebude dlho trvať a skape, možno ho aj prežiješ“...

...„ nechcem mať s týmito zvermi už nič spoločné“...

...„som zvedavý, kto ti pomôže, keď ten Had pôjde do basy“...

22. V prehlásení zo dňa 24.02.2015 stará matka navrhovateľa uviedla, že čo sa týka čestného prehlásenia vo veci darovania rodinného domu na J. R. V. B. zo dňa 29.07.2014, toto ona nepísala, ale spísala to tretia osoba v čase, keď jej vnuk sľúbil, že bude navštevovať psychológa a psychiatra. Obsahom prehlásenia je tiež konštatovanie starej matky navrhovateľa, že on je rozpoltená osobnosť a súčasne zmenená osobnosť v dôsledku užívania marihuany. Súhlasila, aby uvedené prehlásenie bolo použité v súdnom spore OS Bratislava III sp. zn. 12C 339/14 ako listinný dôkaz na podporu vrátenia daru navrhovateľom.

23. Z dohody o poskytnutí finančných prostriedkov - výživné zo dňa 30.09.2014, uzatvorenej medzi povinným a starou matkou navrhovateľa, vyplýva, že mesačné finančné prostriedky v sume 150,- € bude povinný vyplácať k rukám J. F. E. (starej matke navrhovateľa) z dôvodu, že navrhovateľ, toho času bývajúcí na J. R. Č. XX V. B. spolu so svojou starou matkou, neprispieva žiadnymi finančnými prostriedkami na bývanie, energie ani jedlo, pričom využíva všetky priestory dvojposchodového rodinného domu a všetky výdavky na chod rodinného domu znáša jeho stará matka. Mesačné finančné prostriedky budú vyplácané starej matke navrhovateľa hlavne z dôvodu, že pri osobnej komunikácii je navrhovateľ vulgárny, uráža otca, chová sa extrémne drzo, užíva omamné a psychotropné látky a máva záchvaty opakovanej zúrivosti.

24. Z notárom spísaného vyhlásenia starej matky navrhovateľa J. F. E., nar. XX.XX.XXXX, pod sp. zn. N 995/2014, Nz 46015/2014, NCRIs 46854/2014 zo dňa 20.11.2014 vyplýva, že menovaná dňa 08.04.2014 podala návrh o vrátenie daru (nehnutelnosti) na Okresný súd Bratislava III z dôvodu, že obdarovaný vnuk (navrhovateľ) sa k nej správal v hrubom rozpore s dobrými mravmi.

25. Na pojednávaní konanom dňa 23.09.2019 povinný založil do spisu i listinné dôkazy v podobe snímok zachytávajúcich psychotropné látky a prostriedky slúžiace k ich požívaniu.

26. Súd prejednávajú vec právne posudzoval v zmysle nižšie citovaných zákonných ustanovení:

27. Podľa § 156 CMP, účastníkmi konania vo veciach výživného plnoletých osôb sú navrhovateľ a osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné.

28. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 15.06.2013 do 30.09.2015 (ďalej len „zákon o rodine“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

29. Podľa § 62 ods. 3 zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30

% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

30. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 600/2003 Z. z. o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení účinnom od 01.02.2014 do 30.06.2016 (ďalej len „zákon o prídavku na dieťa“), nezaopatrené dieťa podľa tohto zákona je dieťa do skončenia povinnej školskej dochádzky, najdlhšie do dovŕšenia 25 rokov veku, ak sa sústavne pripravuje na povolanie štúdiom.

31. Podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona o prídavku na dieťa, sústavná príprava dieťaťa na povolanie podľa tohto zákona je štúdium, ktoré sa uskutočňuje na vysokej škole dennou formou.

32. Podľa § 116 Občianskeho zákonníka, blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne počítavala ako vlastnú ujmu.

33. Podľa § 75 ods. 2 zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

34. V posudzovanej právnej veci súd najskôr skúmal dôvodnosť nároku navrhovateľa na výživné vo vzťahu k obdobiu, za ktoré si nárok v konaní uplatnil. S prihliadnutím na objektívnu skutočnosť, že navrhovateľ dňa 27.01.2015 dovŕšil 25 rokov veku, súd dospel k právnomu záveru, že navrhovateľ od uvedeného dátumu už nezastával status nezaopatreného dieťaťa podľa zákona o prídavku na dieťa, na ktorý zákon odkazuje ust. § 62 ods. 3 zákona o rodine, a preto nárok na výživné uplatnený za obdobie od 27.01.2015 do 31.08.2015, nebolo možné navrhovateľovi priznať, keďže jeho otec voči nemu už zákonnú vyživovaciu povinnosť nemal.

35. Súd sa ďalej zaoberal kontinuitou štúdia navrhovateľa na Národohospodárskej fakulte Ekonomickej univerzity v Bratislave a Paneurópskej vysokej škole v Bratislave. Vychádzajúc z právnej skutočnosti, že zákonná vyživovacia povinnosť rodičov k deťom trvá až do času, kým deti nie sú schopné sa samé živiť, súd uvádza, že pre nadobudnutie schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť sú dané podmienky ukončením jedného štúdia toho istého stupňa, a preto sa nepovažuje za relevantné napríklad ďalšie štúdium na vysokej škole, ktoré nie je riadnym pokračovaním v štúdiu. Schopnosť dieťaťa samostatne sa živiť môže vzniknúť aj v prípade, ak dieťa študuje dennou formou na vysokej škole, ale na štúdiu sa riadne nepripravuje.

36. V konaní mal súd preukázané, že navrhovateľ bol zo študijného programu Medzinárodné financie na Národohospodárskej fakulte Ekonomickej univerzity v Bratislave ku dňu 31.08.2014 vylúčený a do druhého ročníka inžinierskeho stupňa denného vysokoškolského štúdia nepostúpil, čím dvojročné štúdium, ktoré malo trvať do mája 2015, riadne neabsolvoval.

37. Pokiaľ pľnoleté dieťa študuje už na druhej škole toho istého stupňa (strednej alebo vysokej), ktorá na predchádzajúcu školu úplne jednoznačne nenadväzuje, je namieste sa zaoberať najmä tým, či skutočne ide o racionálnu prípravu na budúce povolanie, či aktuálne študovaná škola má zodpovedajúcu kvalitu (napríklad z hľadiska uplatnenia absolventov), či zvyšuje jeho šance na uplatnenie na trhu práce a v neposlednom rade aj tým, či sa dieťa tomuto štúdiu venuje s dostatočnou starostlivosťou, teda či nedosahuje neprimerané množstvo absencií (rozumne vysvetlených a doložených) a či dosiahnuté študijné výsledky potvrdzujú jeho skutočný záujem o zvolený odbor. Pokiaľ študuje dieťa na súkromnej škole, je potrebné zaoberať sa tým, aké boli dôvody, aby študovalo súkromnú školu, teda školu zaťaženú školným, a nie podobne zameranú verejnú bezplatnú školu (nález Ústavného súdu ČR zo dňa 30.09.2014, sp. zn. II. ÚS 2121/14).

38. Sám navrhovateľ počas konania uviedol, že v podstate nútene začal študovať na v poradí druhej vysokej škole - Paneurópske vysokej škole, Fakulta ekonómie a podnikania, a teda nemožno konštatovať, že by išlo zo strany navrhovateľa o dobrovoľný výber štúdia so záujmom navrhovateľa o daný študijný odbor, nakoľko je nepochybné, že navrhovateľ začal študovať na Paneurópskej vysokej škole z dôvodu jeho vylúčenia z Ekonomickej univerzity v Bratislave, na ktorej škole štúdium nedokončil. Vzhľadom na uvedené nemožno dospieť k inému záveru než tomu, že štúdium navrhovateľa na Paneurópskej vysokej škole v Bratislave, kde študoval od 22.10.2014, plynule nenadväzovalo

na predchádzajúce štúdium na Ekonomickej univerzite v Bratislave, nakoľko toto štúdium úspešne neabsolvoval, a preto ani nemožno uvažovať o prípadnom zvyšovaní vzdelania či kvalifikácie navrhovateľa prostredníctvom druhej vysokej školy.

39. Súd sa rovnako nestotožnil s tvrdením navrhovateľa, že štúdium na Národohospodárskej fakulte Ekonomickej univerzity v Bratislave bolo nutne podmienené štúdiom na univerzite vo Veľkej Británii a považoval za značne nehodnoverné jeho tvrdenie, že z dôvodu jeho nepriaznivej ekonomickej situácie a nemožnosti hradiť si štúdium na univerzite v zahraničí, by musel byť vylúčený zo štúdia daného študijného programu. Navyše súd si osvojil i samotným navrhovateľom deklarovajúcu skutočnosť, že štúdium na Paneurópskej vysokej škole v Bratislave, ktorá je mimochodom súkromnou vysokou školou a školné podľa tvrdenia navrhovateľa predstavovalo 2000,- €, si hradil z finančných prostriedkov poskytnutých mu titulom pôžičky, preto ak by štúdium na predchádzajúcej vysokej škole bolo skutočne podmienené štúdiom na univerzite vo Veľkej Británii, využil by navrhovateľ pôžičku práve na školné na univerzite v Nottinghamu a nedopustil by jeho vylúčenie zo školy, čo však neurobil. Vzhľadom na uvedené súd zastáva názor, že skutkové tvrdenia navrhovateľa týkajúce sa jeho núteného odchodu z Národohospodárskej fakulty na Ekonomickej univerzite v Bratislave, sa nezakladajú na pravde, a preto štúdium navrhovateľa na v poradí druhej vysokej škole od 22.10.2014 nemožno spravodlivo považovať za sústavnú prípravu navrhovateľa na jeho budúce povolanie.

40. So zreteľom na vyššie uvedené súd nevyhovel návrhu navrhovateľa ani v časti nároku na výživné uplatneného za obdobie od 01.09.2014 do 26.01.2015, t. j. za obdobie od vylúčenia navrhovateľa z Národohospodárskej fakulty Ekonomickej univerzity v Bratislave do dovŕšenia 25 rokov veku navrhovateľa.

41. Pokiaľ ide o obdobie od podania návrhu (05.05.2014) do vylúčenia navrhovateľa z denného vysokoškolského štúdia na Národohospodárskej fakulte Ekonomickej univerzity v Bratislave (31.08.2014), ktoré ako jediné obdobie v posudzovanej právnej veci prichádza do úvahy, za ktoré si navrhovateľ ako plnoletá osoba oprávnené mohol nárok na výživné uplatniť, súd skúmal okolnosti týkajúce sa plnenia si zákonnej vyživovacej povinnosti otca navrhovateľa a zistil, že navrhovateľ v rámci opisu rozhodujúcich skutočností, ktoré mali vecne odôvodňovať jeho nárok na výživné, v návrhu neuviedol, že jeho otec (povinný) mu vôbec neprispieva na výživu. Naopak, navrhovateľ výslovne uviedol, že otec mu prispieva na výživu mesačne, nepravidelne sumou 150,- €, a preto súd považoval za nepochybné, že v čase podania návrhu a v období bezprostredne po ňom nasledujúcom otec prispieval na výživu navrhovateľa a finančne ho stále podporoval. Zároveň súd uvádza, že je bezpredmetné, či povinný finančne prispieval navrhovateľovi pravidelne a v konštantnej sume 150,- €, nakoľko je nutné mať na zreteli, že povinný nemal voči navrhovateľovi súdom deklarovajúcu vyživovaciu povinnosť v určitej sume a v pravidelných plneniach, ktorú by porušil, ak by súdom určenú povinnosť riadne a včas neplnil. V danom prípade ide o zákonnú vyživovaciu povinnosť povinného, a teda povinnosť otca prispievať na výživu svojho nezaopatreného dieťaťa podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, avšak minimálne v rozsahu 30 % zo sumy životného minima, pričom životné minimum v rozhodnom období podľa zákona o životnom minime predstavovalo sumu 81,66 €, a teda 30% z uvedenej sumy činilo 24,50 €. Vzhľadom na uvedené súd má za to, že ak aj povinný platil navrhovateľovi mesačne sumu 150,- € nepravidelne, neporušoval tým nijakým spôsobom svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že účastníci uzatvorili nedatovanú Dohodu o poskytnutí finančných prostriedkov, na základe ktorej sa povinný zaviazal z prejavu dobrej vôle poskytnúť navrhovateľovi sumu 350,- € ako časť výživného do 20.08.2014.

42. Súd považuje za potrebné tiež uviesť, že v prípade osoby navrhovateľa nejde o osobu nemajetnú a bytostne odkázanú výlučne na pravidelný mesačný príjem od svojho otca. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že navrhovateľ je výlučným vlastníkom a podielovým spoluvlastníkom viacerých nehnuteľností, v rozhodnom období mal kde bývať a nemožno na neho nazerať ako na nezabezpečené študujúce plnoleté dieťa, ktoré je sociálne a majetkovo závislé len od finančnej podpory svojho rodiča.

43. Odhliadnuc od skutočnosti, že navrhovateľ v návrhu ani len netvrdil, že jeho otec mu neprispieva na výživu, fakt, že povinný prispieval na výživu navrhovateľa až do 31.08.2014 (posledný deň opodstatnene nárokovaného obdobia) mal súd podporenú aj tým, že povinný dňa 30.09.2014 uzatvoril so svojou matkou, u ktorej v uvedenom čase býval navrhovateľ, dohodu, na základe ktorej sa povinný zaviazal

vyplácať sumu 150,- mesačne priamo k rukám svojej matky J. F. E., ktorá tieto prostriedky mala použiť výlučne na energie a potraviny navrhovateľa, a to z dôvodu drzého a vulgárneho správania navrhovateľa voči povinnému a z dôvodu, že navrhovateľ neprispieva žiadnymi finančnými prostriedkami na chod domácnosti v dome svojej starej matky, ktorá sama znáša všetky výdavky. Z obsahu predmetnej dohody možno vyvodiť zmysel a účel jej uzatvorenia, a to že povinný už odmietol vyplácať výživné priamo navrhovateľovi a vzhľadom na to, že navrhovateľ žil v domácnosti s jeho starou matkou (matkou povinného) a pre ubezpečenie sa, že povinným poskytované finančné prostriedky na výživu navrhovateľa splnia svoj účel, ktorému majú slúžiť, zaviazal sa vyplácať ich navrhovateľovi prostredníctvom jeho starej matky.

44. Z vyššie uvedených dôvodov súd nemal pochybnosť o tom, že povinný si v rozhodnom období (05.05.2014 - 31.08.2014) svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľovi ako plnoletému dieťaťu plnil.

45. S prihliadnutím na osobitosti posudzovanej právnej veci, ktoré spočívajú v správaní osoby navrhovateľa a so zreteľom na vyšetrovací princíp civilného mimosporového konania, založený na potrebe zistenia skutočného stavu veci, ako aj vzhľadom na prostriedky procesnej obrany povinného, súd sa zaoberal i inštitútom dobrých mravov, nakoľko za predpokladu, že navrhovateľom požadované výživné by bolo v rozpore s dobrými mravmi, súd v zmysle § 75 ods. 2 veta prvá zákona o rodine má povinnosť ho nepriznať.

46. Z obsahu rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku č. k. BB - 4T 8/2010-2102 zo dňa 14.07.2010, ktorým bol navrhovateľ oslobodený spod obžaloby za obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy formou účasti v štádiu pokusu z dôvodu, že skutok, ktorého sa navrhovateľ dopustil, nie je trestným činom, vyplýva, že navrhovateľ v obžalobe popísané konanie nespochybňoval, ale bránil sa tým, že vôbec nekonal v úmysle napomáhať pri spáchaní úkladnej vraždy; vo svojich výpovediach zhodne uvádzal, že ho požiadal obžalovaný P. A., aby ho odviezol autom s tým, že potrebuje postrašiť poškodeného, aby za ním ďalej neposielal vyholencov a nezvyšoval mu dlh. Keď navrhovateľ videl, ako obžalovaný zaútočil na poškodeného, tak z miesta činu ušiel a vysvetlil, z akého dôvodu pomáhal obidvom obžalovaným pri kopaní jamy, teda že večer mal stretnutie a chcel, aby tá jama bola vykopaná skôr, pričom vykonaným dokazovaním neboli produkované žiadne dôkazy, ktoré by svedčili jednoznačne pre záver, že navrhovateľ vedel o predchádzajúcej dohode obžalovaných usmrtiť poškodeného, a že by konal v priamom úmysle poskytnúť pomoc na jeho usmrtenie, a nie pri je postrašení.

47. Súd zastáva názor, že uvedený trestný rozsudok demonštruje konanie navrhovateľa, ktorého sa dopustil v súvislosti s úkladnou vraždou dňa 18.09.2009, a ktoré nemožno označiť za správanie prijateľné spoločnosťou, v ktorej platia morálne a etické normy správania; práve naopak, predstavuje spoločnosťou zavrhnuteľné konanie, ktoré v žiadnom prípade nevykresľuje navrhovateľa (už vtedy plnoletého) v pozitívnom svetle a takéto konanie sa nepochybne vymyká profilu slušnej a morálne bezúhonnej dospeléj osoby.

48. Na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3Tk/1/2016 zo dňa 27.04.2016, právoplatného dňom 14.09.2016, ktorým bol navrhovateľ odsúdený za vraždu blízkej osoby - svojej starej matky (matky povinného), ktorej sa dopustil dňa 26.04.2015, mal súd pre potreby konania o určenie výživného preukázané, že ani za predpokladu existencie nároku navrhovateľa ako plnoletéj osoby na výživné voči povinnému, nie je možné tento nárok navrhovateľovi priznať, nakoľko je prinajmenšom opovážlivé od navrhovateľa a zároveň je neprípustné, aby plnoletá osoba, ktorá úmyselne usmrtila vlastnú matku svojho otca, sa voči nemu domáhala výživného za akékoľvek obdobie. Vzhľadom na uvedenú trestnú činnosť navrhovateľa je bez významu, že k vražde došlo až po čase, za ktorý by inak navrhovateľovi patril nárok na výživné. V súvislosti s otázkou dobrých mravov súd totiž musí skúmať správanie osoby oprávnenej na výživné komplexne bez ohľadu na časový faktor - obdobie, za ktoré sa výživné žiada, preto aj ustanovenie § 75 ods. 2 zákona o rodine je koncipované tak, že súd je povinný nepriznať výživné, ak je to v rozpore s dobrými mravmi. Samotná hypotéza uvedenej právnej normy vyžaduje výlučne zistenie existencie rozporu s dobrými mravmi na strane osoby oprávnenej na výživné, a to nezávisle od konkrétneho subjektu voči ktorému sa nemorálne prejavuje, miesta, ako i času, kedy sa dopúšťa konania v rozpore s dobrými mravmi. Okrem toho súd uvádza, že pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 217 ods. 1, veta prvá CSP). V tomto smere neobstojí ani námietka právneho zástupcu navrhovateľa, že vražda starej matky navrhovateľa nepreukazuje rozpor s

dobrymi mravmi vo vzťahu k osobe povinného, nakoľko súd považuje za potrebné upriamiť pozornosť na nespochybniteľnú skutočnosť, že ujmu na živote, ktorú utrpela stará matka navrhovateľa jeho úmyselným násilným konaním, právom pociťuje povinný ako ujmu vlastnú, keďže je priamym potomkom zavraždenej starej matky navrhovateľa, a teda jej blízkou osobou (§ 116 Občianskeho zákonníka); rovnako i navrhovateľ bol blízkou osobou svojej starej matky, a preto odhliadnuc od trestnoprávnej zodpovednosti je morálne odsúdeniahodné, že napriek tomuto príbuzenskému vzťahu bol schopný ju zavraždiť.

49. Súd mal vykonaným dokazovaním (z profilu navrhovateľa na sociálnej sieti Facebook a fotodokumentácie na č. I. 457 - 458, ktorá zachytáva nástroje na požívanie omamných a psychotropných látok) tiež preukázané a táto skutočnosť v konaní nebola medzi účastníkmi sporná, že navrhovateľ v čase, keď ešte býval v spoločnej domácnosti s povinným priamo v dome povinného inhaloval a požíval omamné a psychotropné látky a užívanie marihuany i verejne na sociálnej sieti prezentoval a takýto záhaľčivý spôsob života radil medzi svoje záujmy a aktivity.

50. Súd mal tiež preukázané, že navrhovateľ zastával opovrhujúci, urážlivý a arogantný postoj voči povinnému ako svojmu otcovi, ktorý absolútne nezodpovedá štandardnému a žiaducemu vzťahu medzi synom a otcom, keď v liste (na č. I. 424), adresovanému ešte vtedy žijúcej starej matke, ho označil invektívami ako - starý gauner, had, netvor či slizská pliaga.

51. Na základe zistených skutočností týkajúcich sa správania navrhovateľa súd konštatuje, že prejavy jeho správania nepredstavovali iba obyčajnú nevďačnosť, prípadne nezáujem dieťaťa o rodiča. Životný štýl, ktorý navrhovateľ viedol a najmä konania, ktorých sa dopustil pred ako aj počas obdobia, ktoré je predmetom jeho návrhu na určenie výživného, možno objektívne kvalifikovať ako správanie, ktoré svoju intenzitou a závažnými dôsledkami majúcimi zaručený a nespochybniteľný dopad na jeho otca (povinného), je porušovaním dobrých mravov.

52. Z vyššie uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že nárok navrhovateľa na výživné za obdobie od 05.05.2014 do 31.08.2014 nemožno priznať nielen z dôvodu, že navrhovateľ si nesplnil procesnú povinnosť tvrdenia, keď v návrhu neuviedol, že povinný mu neprispieva na výživu vôbec alebo pod zákonom stanovený limit, ale navyše aj z dôvodu súdom zisteného rozporu s dobrými mravmi, preto súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

53. Odhliadnuc od neopodstatnenosti nároku navrhovateľa na výživné, súd len pre úplnosť uvádza, že navrhovateľ počas celého konania ním uplatnený nárok na výživné v sume 500,- € mesačne (spolu za celé uplatnené obdobie - 7.935,48 €) a jednotlivé ním vyčíslené položky, ktoré mali predstavovať jeho náklady na nevyhnutné a odôvodnené potreby, nedokladoval žiadnymi listinnými dôkazmi, a teda navrhovateľ ním požadovanú výšku výživného ani nepreukázal.

54. O trovách konaniach súd rozhodol v intenciách ustanovenia § 55 CMP, podľa ktorého súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Súd na návrh právneho zástupcu povinného, ktorý uplatnil na pojednávaní dňa 23.09.2019 v súlade s § 57 CMP, nárok na náhradu trov konania priznal procesne úspešnému povinnému, nakoľko vzhľadom na osobitosti skutkového stavu posudzovanej veci, ktoré spočívajú v tom, že procesný neúspech navrhovateľa bol do značnej miery determinovaný inštitútom dobrých mravov, pre ktorých rozpor nárok na výživné (bez ohľadu na jeho oprávnenosť) nemožno priznať, súd považoval za spravodlivé priznať náhradu trov konania povinnému.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP)

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 CMP).

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy (§ 63 CMP).